

Kl. 10.10

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 118: Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og færdselsloven. (Skærpelse af straffen for voldtægt, vold, uagtsomt manddrab, uagtsom betydelig legemsbeskadigelse, forsættelig fareforvoldelse, biltyveri, grov forstyrrelse af ro og orden, menneskesmugling og menneskehandel m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 26/2 2002. Første behandling 14/3 2002. Betænkning 16/5 2002).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Morten Bødskov (S):

Som tidligere fortalt støtter Socialdemokratiet lovforslaget. Vold og kriminalitet kan aldrig undskyldes eller bortforklares og skal derfor selvfølgelig også straffes hurtigt og effektivt.

Danmark er heldigvis et ganske trygt land at leve i, og det er glædeligt, at kriminaliteten generelt er faldet, men samfundet og kriminaliteten forandrer sig, og desværre har der i de seneste år været tegn på en uacceptabel stigning i grov vold og voldtægt. Det skal stoppes, og det er ikke mindst derfor, at Socialdemokratiet støtter dette her lovforslag, men for Socialdemokratiet er det uhyre vigtigt i denne her diskussion at understrege, at dansk retspolitik skal gå på to ben.

For det første skal der sikres en hurtig og konsekvent straf og en tidlig og effektiv forebyggelse af kriminaliteten. For det andet er det fuldstændig afgørende, at balancen mellem de forskellige strafferammer og -former både kan forklares og forsvares.

På begge områder, på begge ben, må Socialdemokratiet desværre konstatere, at regeringens lovforslag halter gevaldigt. Regeringens lovforslag skaber uforklarlige ubalancer i straffeloven, det mangler ambitioner og initiativer til at sikre en effektiv forebyggelse af kriminaliteten, og samtidig efterlader lovforslaget mange ubesva-

rede alvorlige spørgsmål om konsekvenserne for domstolene, kapaciteten i landets fængsler og arbejdsbetingelserne for de ansatte i kriminalforsorgen.

Under behandlingen af det her lovforslag har Socialdemokratiet gentagne gange påpeget lovforslagets mangler og efterlyst initiativer, der kunne rette op på de negative konsekvenser og den manglende sammenhæng i lovforslaget. Desværre er disse ikke fremkommet.

Et første kritikpunkt fra Socialdemokratiets side i forhold til lovforslaget er, at lovforslaget skaber uhyre usikkerhed om kriminalforsorgens arbejde og dens fremtid. Regeringen har indrømmet i bemærkningerne til lovforslaget, at lovforslagets merudgifter ikke vil kunne afholdes inden for kriminalforsorgens nuværende økonomiske ramme.

Hvad har svaret så været fra regeringen? En undersøgelse! Det er fint nok, men Socialdemokratiet synes, det er yderst beklageligt, at regeringen ikke giver et klart og konsekvent svar på konsekvenserne af lovforslaget. Man kan godt kalde det ansvarligt at fremsætte et så omfattende lovforslag med så store påvirkninger af og konsekvenser for kriminalforsorgen og så ikke levere et klart svar på det.

Hvilken usikkerhed, regeringen nu med de manglende svar her er med til at skabe for kriminalforsorgen, kan man bl.a. finde i det hørings svar, som Dansk Fængselsforbund har afgivet. Der siger man:

»Det er en meget stor ekstra opgave, som Kriminalforsorgen pålægges. [...] Kriminalforsorgen er et udsultet og underfinansieret system, bygningerne er misligholdte, og arbejdsmiljøforholdene er mildest talt elendige. Derfor bliver det meget vanskeligt at håndtere det ekstra pres, der lægges på systemet.«

Endvidere skaber lovforslaget voldsom usikkerhed om domstolens arbejde. Det er svært at komme uden om, at øgede strafferammer vil få dramatiske konsekvenser for domstolens arbejde og dermed også for borgernes sagsbehandlingstider.

Hvad er regeringens svar på det? Intet! Jo, faktisk kun noget, der trækker i den stik modsatte retning: Samtidig med en voldsom ekstra arbejdsindsats, en voldsom ekstra arbejdsbyrde for domstolene som konsekvens af lovforslaget, får domstolene at vide, hvis de læser regeringens eget budgetoverslag for 2002 og 2003, at de skal nedbringe personaleudgifterne med 72 mio.